

Derimod skjøner Finansministeriet ikke, at der er Jøse til, som i Colonialdirectorens Budgetforslag B er sseet, at fordele hine meerommeldte „blandede“ Udgifter mellem Monarchiet og Kongeriget efter Forholdet af de sælles og de særlige Indtægters beregnede Totalsummer. Om man end navnlig vil asee fra, at disse Summers Indbyrdes Forhold længtfra kan ansees som constant, idet de sælles Intrader ere undergivne en med Conjuncturforandringerne følgende Variabilitet, hvisaarsag et enkelt Aars tilfældige Balance ikke med Billighed vilde kunne afgive en bestandig Regel for Udgiftsfordelingen, er der efter Finansministeriets Formening ikke en saadan nexus mellem Intraderne overhovedet og de paaagjældende Udgifter, at det for hine fremtrædende Resultat bør influere paa disse. Det forekommer derimod Finansministeriet, at hvad der her ene kan komme i Betragtning er de ommeldte Udgifters egen Beskaffenhed. Men sees der hen hertil, maae disse Udgifter, efter hvad Finansministeriet antager, uomtvistelig for den overveieende Deel være at ansee som særlige, idet de Instituter, som de tjene til at opretholde, væsentligen ere etablerede for at varetage og fremme Dernes indre Anliggender. Det Overste, som derfor vil kunne indrømmes, er derfor efter Finansministeriets Overbeviisning, at Delingsforholdet for de berørte Posters Vedkommende ansættes lige.

Derimod har Colonialdirectoren i sit Budgetforslag B fra Bygnings- og andre ubestemte Udgifter først har fradraget det Beløb, som de militaire og Soldatbopbygningernes Vedligeholdelse efter de i 1851 efter de i Vestindien gjorte Overslag aarligen vil andrage, hvorefter dette Beløb med et Tillæg for uforudsæelige Reparationer er opført som sælles Udgift, og betragtet den resterende Sum som deels sælles deels særlig Udgift, har Finansministeriet troet herved at burde bemærke, at, naar den ovenommeldte Udsondring af enkelte Bygningsudgifter er foretagen, vilde de øvrige under denne Post faldende Udgifter formeentligen i en saa overveieende Grad vedrøre de ellers som særlige betegnede Instituter, at den for de „blandede“ Poster iøvrigt fulgte Fordeling ikke uden største Ubillighed vilde kunne gives Anvendelse paa samme. Der maatte altsaa efter Finansministeriets Formening for de nævnte Udgifter vælges et andet Delingstal end det paa de øvrige Poster anvendte, saafremt det overhovedet ikke maatte kunne forsvares at opføre dem med deres fulde Beløb mellem de blot særlige Udgifter. En saadan forskjellig Fordeling af de enkelte Poster turde imidlertid formeentligen være mindre hensigtsmæssig, og Finansministeriet har derfor, naar den ovenantyhede Udvei ikke maatte kunne vælges, i hvert Fald anset det nødvendigt, at den hele Conto, § 20,000, behandles som en „blandet“ Udgift.

I Henhold til forestaaende Bemærkninger, formener Finansministeriet, at det omhandlede Spørgsmaal i Overensstemmelse med § 2 af Grundlovsbestemmelsen om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849, hvorefter „Coloniernes indre Anliggender“ henføres til „Kongeriget Danmarks særlige Anliggender“, og de disse vedrørende Indtægter og Udgifter saaledes efter § 4 indlemmes i denne Landsdeels Finanslov, billigen vil kunne afgjøres derhen, at Intraderne af de vestindiske Der, — maastee dog med den ovenfor paaapegede mindre væsentlige Modification, — fordeles som angivet i Colonialdirectorens Budgetforslag B, medens Udgifterne fordeles, som det under Lit. C medfølgende Bilag nærmere udviser. Her efter vil altsaa de særlige Indtægter udgjøre § 75,093, og de særlige Udgifter, med Indbegreb af den forholdsvisse Andeel i de „blandede Udgifter“, § 104,456, 38 Ct.; de sælles Indtægter § 219,035 og de sælles Udgifter ligeledes med Indbegreb af Andelen i de blandede Udgifter § 188,118, 77 Ct. Der vil altsaa paa den Kongeriget vedkommende Deel fremstaae en Underbalance af § 29,363, 38 Ct., medens Totalresultatet paa den Monarchiet i det Hele vedkommende Deel vil være et Overskud af § 30,916, 23 Ct. At den for Kongeriget